

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 905. An & quæ sint vota reservata Papæ, & in quibus casibus ab iis absolvere seu dispensare possit Episcopus aut regularis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

posset cum adstricto voto castitatis, vel religionis dispensari, ut ineat matrimonium. Suar. n. 13. Sanch. *L. 4. sum. c. 45. n. 49.* Laym. *l. c.* Castrop. n. 15. Quintò damnum propriæ domûs, vel familiæ; ut dum vovens peregrinationem timet ex sua absentia grave damnum, Suar. Sanch. *LL. cit.* ob conservandam verò illustrem familiam posse quidem dispensari in voto castitatis, & religionis, quia cedit in specialem Ecclesiæ honorem, & protectionem nobilium familiarum conservatio; sed admixta aliqua commutatione, ait cum Sanch. n. 51. Castrop. n. 16. quin & rarò quamlibet ex prædictis causis sufficientem esse, ut integrè & absolute dispensetur, sed miscendam aliquam commutationem, præsertim dum votum grave est, & perpetuum, v. g. castitatis, religionis, peregrinationis Romanæ; cum votum quo gravius, & excellentius est, eò graviorem causam requirat, notat cum Suar. n. 14. Sanch. n. 52. Laym. *l. c.* Castrop. n. 17. quòd si tamen causa aliqua arbitrio prudentis præsumatur sufficiens ad integrè dispensandum, securè posse procedi, ne aliàs si certitudo expectanda, rarò vel nunquam dispensatio concedi posset, & omnia scrupulis paterent; dum vix sufficientia, & certitudo causæ cognoscatur, ait Castrop. *l. c.*

Quæst. 104. Quinam habeant potestatem ordinariam dispensandi in votis.

1. **R**esp. Omnes Prælati jurisdictionem Episcopalem, vel quasi talem habentes respectu suorum subditorum dispensare possunt potestate ordinaria in eorum votis, exceptis iis, quæ sunt specialiter reservata Papæ; quia sic convenit rectæ gubernationi Ecclesiæ. est communis, & sumitur ex *c. 1. h. t.* Tales proinde sunt Episcopi, Capitulum sede vacante, Legati à latere in suis provinciis, Abbates habentes propriam Diocæsim, Prælati regulares exempti, & ut addit Castrop. *l. c. p. 10.* Summi Pontificis pœnitentiarius, non verò parochus, quia non habet jurisdictionem in foro externo ad dispensandum in votis requisitam, licèt in absentia Episcopi ex recepta consuetudine dispensare possit in legibus jejuniarum, & festorum, ut Suar. *l. c. c. 10.* per totum. Castrop. *l. c.* num tamen in votis suorum Coepiscoporum, seu suffraganeorum dispensare possit Archi-Episcopus, seu Metropolitanus, dubitatur, eò quòd huic illi propriè subjecti non sint, quòd ad spirituale regimen personarum suarum, sed solùm in quibusdam actibus pertinentibus ad externam gubernationem Ecclesiæ suarum, cujus contrarium saltem ex jure probari non posse, ac proinde consulendam consuetudinem, ait Suar. *l. c. c. 11. n. 3.* Et quamvis DD. plures concedant Archi-Episcopo hanc potestatem dispensandi etiam extra tempus, quo suffraganeorum dioceses visitant, nequaquam tamen id ei, etiam dum actu visitat, concedendum tenet Sanch. *l. c. c. 38. n. 14.* eò quòd præter illa, quæ speciali jure ei concessa, nullibi dicta potestas isto tempore dispensandi in istis ei concessa reperitur, sed solùm potestas absolvendi à peccatis.

2. Quod attinet ad Novitios, posse Episcopum (intellige in cujus diocesi in præsentem resident, ut probabilis Castrop. *l. c. n. 2.* cum Sanch. & Bonac. eò quòd ingredientibus religionem cum animo ibi perpetuò manendi, quantum est ex se, acquirant verum ac proprium domicilium) cum illis dispensare in votis, cum, utpote necdum religiosi, ab ejus jurisdictione plene exempti non sint, cum communi defendunt Suar. *l. c. n. 9.* Sanch. *l. c. 39. n. 18.*

Bonac. *d. 4. q. 2. p. 7. n. 28.* & alii quos citat, & sequitur Castrop. *l. c.* Posse quoque cum Novitiis non secus, ac cum professis dispensare eorum Prælatos regulares contra Suar. *l. c.* Azor. *p. 1. l. 11. c. 19. n. 21.* Sayr. *in clav. reg. L. 6. c. 11. n. 92.* probabilis sentire videntur Castrop. n. 3. & quos citat Sylv. *v. Dispensatio q. 14. d. 1.* Henriq. *L. 7. de indulgent. c. 22. n. 7.* Rodriq. *Tom. 1. qq. regul. q. 25. n. 3.* Less. *l. c. n. 133.* Bonac. *l. c. n. 27.* Sanch. n. 13. ex ea ratione, quòd et si eorum Prælari non habeant in eos potestatem dominativam, habeant tamen potestatem jurisdictionis ad integrè eos in suis actibus regendos, ex favore religionis à Pontifice provenientium, neque inconveniens est, novitium à pluribus posse obtinere hoc beneficium dispensationis. Dixi: exceptis votis reservatis. unde sit

Quæst. 905. An & quæ sint vota reservata Papæ, & in quibus casibus ab iis adhuc dispensari possit Episcopus, aut etiam regularis.

1. **R**esp. Ad primum; Papa tanquam supremo capiti Ecclesiæ subordinata est illa potestas dispensandi Episcoporum, isque illam in actu secundo restringere potest, & actu restrinxit. Vota autem specialiter ei reservata sunt quinque, nimirum castitatis, religionis, peregrinationis Hierosolymitanæ, Romanæ & Compostellanæ ad S. Jacobum, prout sumitur ex *Extrav. etsi dominici. c. 2. de pœnit. & remiss.* Præter quæ vota quinque, et si non dentur alia, ut videre est apud Castrop. *l. c. n. 5.* eorum tamen reservatio, quia præjudiciali juri ordinario Episcoporum, adeoque odiosa, strictè est intelligenda; nimirum de votis his propriè dictis, perfectis, absolutis, determinatis, & quidem quò ad substantiam, non item quoad qualitates vel circumstantias eorum. Reiffenst. *h. t. n. 28.* sic itaque votum reservatum non est, dum quis promittit perpetuam castitatem B. Virgini, vel alicui Sancto, sine reflexione se obligandi Deo; secus si voveret Deo specialiter in honorem B. M. Virginis. Reiffenst. n. 29. citans Gobat. *de votis, cas. 1. n. 21.* Item votum tale ex metu, etiam levi injustè incusso emissum, utpote imperfectum; tum quia principaliter non emissum amore virtutis, & obsequii divini; tum quia Pontifex non censetur per reservationes suas fovere iniquitatem, & injuriam illatam aliis, Sanch. *l. c. c. 40. n. 30.* Laym. *l. c. n. 10.* Nav. *c. 12. n. 59.* & alii, quos citat, & sequitur Reiffenst. n. 30. Item vota ista emissà sub pœna, v. g. si iterum fornicatus fuero, voveo religionem; quia & illa non sunt perfecta omnino. Laym. *cit. c. 8. n. 9.* Reiffenst. n. 31. citatis aliis. reservata tamen essent, si quis commissio jam crimine sic voveret, v. g. quia jam toties fornicatus fui, voveo religionem. Vota quoque conditionata de futuro v. g. voveo perpetuam castitatem, si sanitati restituar, nondum impletà conditione, non esse reservata, sentiunt plerique. quin & impleta jam conditione, non esse reservata, eò quòd sint imperfecta, dum principaliter non amore virtutis, & obsequii præstandi Deo, sed desiderio obtinendi, aut declinandi aliquid emittuntur juxta probabilem, & in praxi tutam cam Sanch. Gomez. Sporer & alii à se citatis censet Reiffenst. *h. t. n. 33.* Westn. *h. t. n. 73.* Contrarium cum communiori sententibus apud illum Laym. *l. c. n. 10.* & aliis, eò quòd votum conditionatum, uti & alius quivis contractus, impletà condi-

conditione transeat in absolutum. ad quod tamen respondet Reiffenst. quod quamvis tunc vota transant in absoluta, manent tamen imperfecta ex prima radice, utpote non amore virtutis, & intentione placendi Deo, sed amore boni temporalis, & naturalis principaliter emissa; confirmatque id ipsum exemplo votorum pœnialium. Sed reservatum est votum castitatis temporalis, v. g. ad 16. annos, nec votum non nubendi, non fornicandi, non tangendi mulierem; quia voto castitatis reservato venit sola castitas perfecta, & perpetua. unde etiam communiter DD. inferre ait Reiffenst. n. 35. votum servandj virginitatem non esse reservatum, utpote quod semel violatum amplius servari nequit, dum aliàs castitas violari possit, v. g. delectatione morosa absque eo, quod violetur integritas virginalis, nempe corporalis, ac denique reservata non sunt qualitates, & circumstantiæ votorum, unde si quis novisset peregrinari Romam pedes, vel ingredi religionem strictiorem, poterit Episcopus cum eo dispensare, ut curru vehatur Romam, vel religionem minus strictam ingredjatur. Reiffenst. n. 36. cum communi, ut inquit, aliorum.

2. Resp. Ad secundum: potest in votis aliàs vere reservatis dispensare Episcopus, quando est impedimentum ad eundem Pontificem, & utget gravis necessitas maturandi dispensationem. Nav. in man. c. 12. n. 76. Laym. cit. c. 18. n. 16. Rodrig. regul. 99. q. 63. a. 6. Reiffenst. h. t. n. 37. cum communissima aliorum; præsumitur enim rationabiliter, Papam nolle in tali casu votum esse reservatum, sed contentum, ut tunc recurratur ad loci Ordinarium, ne aliàs animam manifesto exponatur periculo, tales autem causæ sunt, si in voto perpetuo castitatis, ex mora ad eundem Pontificem, instet periculum continentis, quando matrimonium contrahendum dif-

ferri nequit sine gravi sponsi, vel sponsæ eorumve familiz dedecore, v. g. si puella deslorata, prolèraque nascenda infamanda sit, & maximè, si deslorans sit morti proximus, & nisi gravidam ducer, nascenda sint proles illegitimæ, aut orituræ graves discordiæ inter cognatos. Porro potestas & jurisdictionis, quæ in hoc casu utitur Episcopus, non est delegata, qualis ea dicitur, quæ nec ex lege, aut consuetudine, nec ratione officii, sed ex speciali alterius commissione competit, sed ordinaria, cum nullibi in jure talis commissio Episcopis tanquam delegatis facta ostendi possit. Reiff. n. 41. ubi etiam, quod minus rectè hæc Episcoporum potestas dicatur extraordinaria ex eo, quod sit circa casus extraordinariè contingentes; cum etiam circa hos detur vera potestas ordinaria, sicut in præsentem habet hanc potestatem dispensandi ratione officii, vel consuetudinis.

3. Resp. Ad tertium: Confessarii Ordinum mendicantium dispensare possunt in votis, in quibus dispensare possunt Episcopi jure ordinario, imò etiam in reservatis aliàs casibus, in quibus reservata non sunt, ut dictum de Episcopis, ut patet ex privilegiis minorum Dominicanorum, Carmelitarum, & Societatis Jesu. idque etiam si votorum quorundam reservationem sibi specialiter reservaverint Ordinarii locorum, etiam si absolvere nequeant à casibus reservatis Episcopo juxta decretum Alexand. VII. cum aliud longè sit dispensare in votis, aliud absolvere à peccatis. Laym. cit. c. 8. n. 7. quin & privilegiorum in votis verè reservatis, in quibus urgente gravi necessitate, & difficultate recurrendi ad Pontificem, dispensare possunt Episcopi, ut plures apud Reiffenst. n. 40. Contrarium tamen sentientibus aliquibus aliis.

TITULUS XXXV.

De statu Monachorum & Canonicorum regularium.

CAPUT I.

De institutione novæ religionis, transitu conventus totius ad alium, receptione regularium, celebrationis Capitulis, & visitatione eorum, de promotione eorum ad parochias.

Quæst. 906. An licitum instituere novam religionem.

Resp. Non tantum prohibitum instituere novam religionem sine approbatione sedis Apostolicæ, sed etiam eam de facto (hoc est, non jure, nec verè, sed ad speciem tantum, & factum externum declaratum irritam, constat ex c. ult. h. t. & c. unic. c. eod. in 6. idemque colligitur manifestè ex Clem. unic. de voto. & Clem. 1. h. t. & Extrav. unic. h. t. Sayr. Tom. 3. de relig. l. 2. c. 16. n. 9. comprehendunturque sub hac prohibitione, & irritatione omnes congrega-

R. P. Lewr. Jur. Can. Lib. III.

tiones virorum, ac mulierum, quæ in communi sub certa regula ritu & habitu sine Papæ licentia, & approbatione devotionis, vel pietatis causâ vivunt, licet tria vota substantialia religionis non ediderint, adeoque propriè religiosi non sint. Abb. in c. 2. de foro compet. n. 22. in fine. Suar. l. c. n. 22. Pirh. tit. de religiof. domib. n. 33. contra Felin. in c. 10. de constit. n. 1. & confirmatur hæc extensio ex cit. Extrav. unic. dum ibi ea refertur, & Bequinas contra cit. c. ult. h. t. desumptum ex Concilio Lateranensi sub Innoc. III. deliquisse declaratur, Quin etiam dum viri, vel mulieres sub certa forma vivendi, seu regula nullis votis religionis adstricti sine Papæ li-

Ppp 2

centia